

ПІСЛЯМОВА

Ніколи наше суспільство не зможе повноцінно відродити зруйновану архітектуру і середовище України, сподіваючись тільки на заходи, ініційовані владою “згори”.

Для відродження зруйнованої війною з РФ архітектури українських міст і поселень не досить лише фінансової й організаційної підтримки. Та і архітектуру України зможуть відродити не стільки закордонні архітектурні зірки, скільки наші, українські творці архітектури.

На мою думку, вирішальне значення мають національна освіта і наука. І особливо, значення на найближчу перспективу набувають систематичні освітньо-наукові, освітньо-футуристичні пошуки в галузі архітектури. За умови, що результати такої діяльності будуть постійно втілюватися в реальні об’єкти як результат спільних зусиль архітекторів, будівельників, фінансистів, працівників міністерств і уряду.

Це важливо не тільки для заходів із відродження, регенерації, реставрації тих історичних будинків, споруд, просторів, які ще можна повернути до життя в зруйнованих поселеннях, котрі справедливо вважають інкубулами української цивілізації, а і для творення архітектури майбутнього. З урахуванням найкращого архітектурного досвіду, що народився і розвинувся у глибинах середовища різних регіонів України, які руйнує і знищує ворог. Географія будівництва і стильова естетика архітектурних об’єктів з нашого історичного минулого допоможе нам естетизувати сучасні, раціоналістичні архітектурні вирішення тепер і в майбутньому. Це стосується колористичних, текстурних рішень, конструктивних деталей, силуетів і форм будівель. Також важлива майстерність наших будівничих, що вже навчилися користуватися найскладнішими будівельними технологіями і мають відповідний досвід. І розуміють алгоритми архітектурного мистецтва. Сьогодні складно сказати, якими будуть найперспективніші форми цього мистецтва та коли в реаліях сьогодення воно досягне найвищого рівня розвитку. Але для цього, серед усього іншого, важливо, щоб це мистецтво синтезувало в собі історичні досягнення українських зодчих і, зокрема, спадок викладачів Львівської архітектурної школи 60–80-х років ХХ ст.